

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/106/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714010881
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medveď
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5714010881.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medveďom, na hlavnom pojednávaní dňa 13.11.2014 v trestnej veci proti obž. Z. N., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Z. N.V., J.. XX.X.XXXX I. S., trvale bytom S., korešpondenčná adresa U., S., W.. H.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

v presne nezistenej dobe začiatku mesiaca apríl roku 2014 do 3.4.2014, v Martine na trávinatej ploche za Strednou zdravotnou školou, počas toho ako sa poškodená I. Š., J.. X.X.XXXX, Y. G. S., prechodne bytom S., W.. S. Č.. X, opaľovala, tejto zobral z kabelky nachádzajúcej sa v jej bezprostrednej blízkosti mobilný telefón zn. Nokia 206, nezisteného výr. čísla, bielej farby, ktorý následne odpredal v záložni - L. S.. U., I. S. J. W.. S.. V.. Š. Č.. X dňa 3.4.2014 za sumu 11,-Eur, čím poškodenej I. Š., J.. X.X.XXXX, Y. G. S., prechodne bytom S., W.. S. Č.. X, spôsobil škodu vo výške 50,-Eur,

t e d a

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a taký čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe,

č í m s p á c h a l

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal dňa 20.6.2014 na tunajšom súde obžalobu na obv. Z. N., pod sp. zn. 3 Pv 277/14 zo dňa 19.6.2014, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu Martin vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného Z. N.; prečítaním zápisnice o výsluchu svedkyne poškodenej I. Š.Á., z prípravného konania podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. por..

Obžalovaný Z. N. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku podľa obžaloby. Vypovedal, že čo sa týka uvedeného mobilného telefónu poškodenej, je pravda, že vtedy sa opaľovali, popíjali. Telefón zobral, avšak nie z kabelky poškodenej, tento mala hodený v tráve. Nedovolil by si ísť do jej kabelky, nakoľko sú kamaráti. Pokiaľ to môže popísať, tak vtedy s poškodenou ležal na osuške, obaja mali vypité. Vedľa osušky mala položenú kabelku, vedľa nej mobilný telefón. Predtým volala priateľovi, tak telefón hodila do trávy. Tento bol však kúsok od nej možno 15-20 cm, v kabelke ale určite nebol. Aká to bola značka a druh telefónu si už nepamätá, lebo toho vypil veľa. Poškodená potom spala alebo driadala, keďže mala tiež dosť vypité. Telefón jej zobral a zanesol ho do záložne, bolo to z toho dôvodu, aby mali zase peniaze na alkohol. Je pravdou, že on alkohol pije v podstate stále, už je zrejme závislý. Po tom ako dal telefón do záložne, dostal zaň možno 12-15,-Eur. Potom sa už k poškodenej nevracal. S poškodenou sa potom stretol na Vajanského námestí. Nevie od koho sa dozvedela, že jej vzal telefón. Bol tam s ňou len on a neďaleko bola ešte ďalšia partia, mohli ho vidieť. Poškodenej sa priznal, že ten telefón zobral, ospravedlnil sa a nahradil škodu, dal jej peniaze. Doteraz sú kamaráti s poškodenou. Pokiaľ ide o náhradu škody, poškodenej dal 50,-Eur, bolo to možno nejaký mesiac po tom skutku, už po tom ako bol vypočutý na polícii. Po prečítaní zápisnice o výsluchu obvineného v prípravnom konaní zo dňa 5.6.2014, v ktorej vypovedal, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu uvádzam, že to čo je v ňom napísané je pravda. Viac k tomu neviem nič dodať, sa vyjadril, je pravda, že telefón zobral avšak určite nie z kabelky. Svojho konania ľutuje.

Svedkyňa poškodená I. Š. vo svojej výpovedi v štádiu prípravného konania (zápisnica o výsluchu zo dňa 12.6.2013 nachádzajúca sa na č.l. 22 - 29 spisu) vypovedala, že začiatkom mesiaca apríl roku 2014 bola spolu s Z. N. na lúke za zdravotnou školou tzv. údolie lásky. Nakoľko chceli byť sami, preto si vybrali toto miesto, aby ich nikto nevidel. Predtým si kúpili jednu fľašu vína. Potom ako prišli na miesto, sadli si na trávku, začali popíjať a opaľovať sa. Ako boli na tej lúke, zavolať jej priateľ, že kedy príde domov. Keď dotelefonovala, položila si telefón vedľa tela, do kabelky do bočného vaku. Popri tom ako ležala na tráve a opaľovala sa zadriemala. Keď sa prebrala tak zistila, že nemá mobilný telefón. Spýtala sa Z., kde má mobil, pričom on povedal, že ho nemá, že načo by mu bol. Potom N. navrhol, aby zišli dole z lúky a išli za bezdomovcami, ktorí v tom čase tam opekali. Ako tam prišli, ona vykrikovala, že jej N. ukradol telefón. Podozrenie na N. mala hneď od začiatku, nakoľko na tej lúke boli len oni dvaja. N. jej vzniknutú škodu uhradil, a to 50,-Eur dňa 9.6.2014.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe. Cudzou vecou je vec, ktorá nepatrí páchatelovi vôbec, príp. mu nepatrí výlučne. Prisvojením veci sa na účely Trestného zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou. Čin je spáchaný na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe pokiaľ sa jedná napr. o oblečenie, šperky, veci, ktoré má iný vo vrecku, kabelke, príručnej taške, kufrí a pod., a to nie len v prípade ak takúto vec má oblečenú resp. ju drží priamo v ruke, ale aj keď ju odloží bezprostredne pri sebe. Jedná sa o samostatnú skutkovú podstatu, ktorá je k trestnému činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. v pomere špeciality a teda pre trestnosť činu sa nevyžaduje spôsobenie škody aspoň malej t.j. prevyšujúcej sumu 266,-Eur. Z hľadiska subjektívnej stránky sa jedná o úmyselný trestný čin, ktorý má charakter prečinu (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.).

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný Z. N. sa dopustil skutku tak ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., keďže si prisvojil

cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe. Obžalovaný sa ku spáchaniu činu priznal pri výsluchu v štádiu prípravného konania. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodenej skutočne mobilný telefón odcudzil a potom ho zanesol do záložne, aby mal peniaze na alkohol. Uviedol však, že telefón nezobral z kabelky poškodenej, ale tento mala hodený v tráve. S poškodenou ležali na osuške, vedľa osušky mala položenú kabelku a vedľa nej mobilný telefón. Predtým volala priateľovi, tak telefón hodila do trávy. Tento bol však kúsok od nej možno 15-20 cm. Keď poškodená spala alebo driemala, keďže mala tiež dosť vypité, telefón jej zobral a zanesol do záložne, kde dostal okolo 12 až 15,-Eur. Potom sa už naspäť ku poškodenej nevracal. Stretol sa s ňou až neskôr na Vajanského námestí. Poškodená uviedla, že s obž. Z. N. boli na lúke za zdravotnou školou. Nakoľko chceli byť sami, preto si vybrali toto miesto, aby ich nikto nevidel. Ako boli na tej lúke, telefonoval jej priateľ kedy príde domov. Keď dotelefonovala, položila si telefón vedľa tela, do kabelky do bočného vaku. Popri tom ako ležala na tráve zadriemala. Keď sa prebrala tak zistila, že nemá mobilný telefón. Spýtala sa N., kde má mobil, pričom on povedal, že ho nemá, načo by mu bol. Podozrenie na neho mala hneď od začiatku, nakoľko na lúke boli len oni dvaja. Obžalovaného ďalej usvedčuje zo spáchania činu listinný dôkaz - záložná zmluva č. XAXX XXXXX O. zo dňa 3.4.2014 (nachádzajúca sa na č.l. 34 spisu), podľa ktorej bolo preukázané, že osoba Z. N., J.. XX.X.XXXX toho dňa v záložni S.. U., J. W.. S.. V.. Š. X I. S. založil mobilný telefón zn. Nokia 206, za ktorý mu bola vyplatená suma 11,-Eur. Pokiaľ ide o tvrdenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že mobilný telefón poškodenej neodcudzil z kabelky, ale tento mala hodený vedľa seba v tráve, nič by to nezmenilo na právnej kvalifikácii skutku ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný zároveň vypovedal, že telefón sa mal nachádzať v bezprostrednej blízkosti poškodenej, na vzdialenosť 15-20 cm, kde si ho odložila potom ako skončila telefonát. Následne na krádež telefónu využil situáciu, keď poškodená zaspala. K vyjadreniam obžalovaného ohľadne náhrady škody vzniknutej krádežou súd dodáva, že podľa výpovede poškodenej jej obžalovaný uhradil za predmetný mobilný telefón sumu 50,-Eur až dňa 9.6.2014. K náhrade škody teda došlo až potom ako bolo Z. N. vznesené obvinenie a bol vo veci vypočutý ako obvinený dňa 5.6.2014.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú funkcie represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy; u spolupáchateľov prihliadne aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Pokiaľ ide o osobu páchatela, súd mal preukázané, že obž. Z. N. má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov doposiaľ 12 záznamov. Naposledy vykonával súhrnný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom OS Martin sp. zn. 1T/59/2010 zo dňa 19.4.2011 právoplatným dňa 11.11.2011, vo výmere 2 roky a 4 mesiace, so zaradením do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal 29.1.2014. Žalovaného skutku sa teda dopustil po približne 2 mesiacoch potom ako bol prepustený z výkonu trestu ona slobodu. V minulosti bol odsúdený pre trestnú činnosť rôzneho druhu, najmä majetkového charakteru, okrem iného aj pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., ale aj pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/, písm. f/ Tr. zák., či trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a iné. Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd prihliadal na jednu poľahčujúcu okolnosť - priznanie a oľutovanie činu podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., na druhej strane tiež jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. t.j. predchádzajúce odsúdenia za trestnú činnosť. Po zvážení všetkých rozhodujúcich okolností súd uložil obž. Z. N. trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý považoval za primeraný najmä s prihliadnutím na osobu páchatela, okolnosti prípadu, spôsob konania a následok činu. Vzhľadom na opakované odsúdenia obžalovaného v minulosti ako i spáchanie činu krátko po vykonaní dlhšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody, súd dospel k záveru, že iný druh trestu u páchatela neprichádzal do úvahy, či už z hľadiska represívneho, ale najmä preventívneho účelu trestu tzn. zabezpečenia ochrany spoločnosti pred páchatelom. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.